

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119202270
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5119202270.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobkyne: Ing. Z. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XXC, Z., korešpondenčná adresa K. XX, Z., zastúpená zvoleným zástupcom Advokátskou kanceláriou AKSK, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 15, Banská Bystrica, IČO: 36 859 711, proti žalovanému: Ing. Y. P., PhD., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXXX/XXC, Z., právne zast. JUDr. Chlapík, s.r.o., Sládkovičova 13, Žilina, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 17C/17/2019-37 zo dňa 25. marca 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd ako súd prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol nasledovne:

I. Upravuje užívanie osobného motorového vozidla zn. VOLVO XC 60 D4 Drive - E Summum, VIN: YV1DZA8cdg2852206, nasledovne:

a) všeobecná úprava:

- žalovaný:

v nepárnom týždni cez víkend od štvrtka od 10.00 hod. do najbližšieho nasledujúceho pondelka do 10.00 hod.

- žalobkyňa:

ostatné dni, v ktorých nemá motorové vozidlo v užívaní žalovaný,

b) počas prázdnin a sviatkov, kedy sa všeobecná úprava uvedená pod bodom a) neuplatní:

- počas letných prázdnin:

žalobkyňa:

od 01.07. od 10.00 hod. do 16.07. do 10.00 hod. a

od 01.08. od 10.00 hod. do 16.08. do 10.00 hod.

žalovaný:

od 16.07. od 10.00 hod. do 01.08. do 10.00 hod. a

od 16.08. od 10.00 hod. do 01.09. do 10.00 hod.

- počas vianočných prázdnin:

od 23.12. od 10.00 hod. do 30.12. do 10.00 hod.

v párnom roku žalobkyňa, v nepárnom roku žalovaný

od 30.12. od 10.00 hod. do 06.01. do 10.00 hod

v nepárnom roku žalobkyňa, v párnom roku žalovaný

- počas jarných prázdnin od soboty od 10.00 hod. do nasledujúcej soboty 10.00 hod.

v nepárnom roku žalobkyňa

v párnom roku žalovaný.

Procesné strany sú povinné si motorové vozidlo prevziať a následne odovzdať pred bydliskom žalobkyne, spolu so všetkými dokladmi, potrebnými k užívaniu motorového vozidla.

Každá z procesných strán bude mať v držbe jeden kľúč k motorovému vozidlu.

II. Žalobkyni proti žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Poučuje žalovaného Ing. Y. P., PhD., nar. XX.XX.XXXX, že po zániku manželstva môže podať proti žalobkyni Ing. Z. P., nar. XX.XX.XXXX, žalobu vo veci samej o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukazom na ust. § 324 - § 326, § 336, § 337 CSP konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Žalobkyňa dôvody podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčila predložením kúpnej zmluvy zo dňa 15.09.2015, osvedčením o evidencii motorového vozidla, zápisnice o pojednávaní, sp. zn. 15P/294/2016 zo dňa 05.02.2019, ako aj záznamu komunikácie procesných strán prostredníctvom e-mailu a SMS.

Súd sa podrobne oboznámil s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho prílohami, tak, ako sú uvedené v odseku 2. tohto uznesenia. Pri skúmaní podmienok pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia mal súd osvedčený skutkový stav tak, ako ho opísala žalobkyňa a rovnako mal osvedčenú potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným, týkajúcich sa užívania spoločného motorového vozidla, nakoľko žalobkyňa súdu osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi procesnými stranami, ktoré sú v súčasnosti stále manželmi, osvedčila, že do ich bezpodielového spoluvlastníctva patrí osobné motorové vozidlo značky VOLVO, pričom podľa produkovaných listinných dôkazov medzi stranami neexistuje žiadna dohoda ohľadom užívania predmetného motorového vozidla; žalovaný navyše žalobkyni motorové vozidlo zobral, v dôsledku čoho žalobkyňa nemá možnosť riadne zabezpečiť svoje životné potreby, ako aj potreby svojich maloletých detí, a vzhľadom na svoje aktuálne sociálne a ekonomické pomery nemá možnosť si zabezpečiť náhradné motorové vozidlo. Keďže je v tomto prípade predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd napokon neuložil žalobkyni povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, ale v súlade s § 337 ods. 1 a 2 C.s.p. poučil žalovaného, že po zániku manželstva môže proti žalobkyni podať žalobu vo veci samej o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd, s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia konštatuje, že sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia a preto návrhu žalobkyne na jeho nariadenie vyhovel.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Súd konštatuje, že žalobkyňa bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, a preto jej v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení proti žalovanému prináleží nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, a to v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p..

2. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že žalobkyňa vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla tendenčné účelové tvrdenia, ktoré sú v rozpore so skutkovým stavom. Predmetné osobné motorové vozidlo VOLVO nadobudli účastníci ako manželia kúpnu zmluvou zo dňa 15.9.2015 do BSM. Keďže v tomto čase už vlastnili iné motorové vozidlo zn. KIA Sportage, manželia sa dohodli, že toto vozidlo bude užívať žalovaný a žalovaná bude užívať vozidlo VOLVO. Z uvedených dôvodov bola na DI Žilina v evidencii motorových vozidiel zapísané toto vozidlo na meno žalobkyne. Žalobkyňa dňa 13.12.2016 opustila spoločnú domácnosť, ešte predtým dňa 6.12.2016 zneužila zápis v evidencii motorových vozidiel na DI Žilina, kde bola žalobkyňa zapísaná ako držiteľ a vlastník motorového vozidla VOLVO a v presvedčení, že je výlučnou vlastníčkou „neformálnou zmluvou“ previedla toto vozidlo do vlastníctva svojho otca L. O., o čom žalovaný nemal žiadnu vedomosť. Keďže žalovaný mal k dispozícii

druhé náhradné kľúče od vozidla, žalobkyňa dala v autorizačnej predajni vymeniť pôvodné zámky k vozidlu, aby tak znemožnila manželovi akúkoľvek možnosť a prístup k vozidlu. Po zistení týchto skutočností sa žalobca žalobným návrhom zo dňa 27.12.2016 domáhal voči nadobúdateľovi vozidla L. O. vydania vozidla z dôvodu, že darovacia zmluva, ktorou vozidlo nadobudol od svojej dcéry je neplatná, nakoľko vozidlo patrí do BSM. V konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 42C/387/2016 L. O. preukázal, že dňa 18.1.2017 opäť neformálne darovacou zmluvou uzavretou s dcérou Ing. P. previedol predmetné vozidlo VOLVO do jej vlastníctva s tým, že toto vozidlo bude patriť do BSM. Okresný súd rozsudkom žalobný návrh zamietol s odôvodnením, že prepisom motorového vozidla dňa 6.12. na základe darovacej zmluvy na žalovaného v rade 1/ a prepisom tohto vozidla dňa 18.1.2018 na základe darovacej zmluvy v prospech žalovanej v rade 2/ došlo k účinnému prevodu vlastníctva v prospech žalovanej v rade 2/ a keďže nikto zo žalovaných nerozporoval, že vozidlo patrí do BSM manželov, predmet sporu odpadol. Uvedené konanie nie je právoplatné. Z uvedeného skutkového stavu je však nepochybné, že predmetné motorové vozidlo zn. VOLVO nepatrí t.č. do BSM manželov. Tieto okolnosti žalobkyňa neuviedla v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Čo sa týka tvrdení žalobkyne o nevyhnutnej potrebe užívania vozidla, tieto sú tendenčné a účelové. Žalobkyňa dochádza na externé štúdium na Univerzite v Ostrave 2x do mesiaca, čo môže riešiť aj prostriedkami hromadnej dopravy. Školu, ktorú navštevujú obe maloleté deti, je v tesnej blízkosti bydliska žalobkyne a detí, príchod a odchod detí zo školského zariadenia nevyžaduje použitie motorového vozidla. K nedostatku finančných prostriedkov žalobkyne poznamenal, že od času opustenia spoločnej domácnosti v r. 2016 disponuje so spoločnými finančnými prostriedkami patriacimi do BSM sumou 35.000,- eur, z ktorých prostriedkov má možnosť zakúpiť si primerané osobné motorové vozidlo. On pracuje v Českej republike v odbore stavebníctvo, osobné motorové vozidlo potrebuje nevyhnutne na cestu z bydliska na pracovisko a späť, ako aj k výkonu pracovnej činnosti v priebehu pracovnej doby.

Pokiaľ súd vychádzal pri nariadení neodkladného opatrenia z existencie vozidla BSM a upresnil jeho užívanie v zmysle príslušných ustanovení, je takéto rozhodnutie neopodstatnené a nezákonné. Podľa súčasného právneho vzťahu založeného darovacou zmluvou zo dňa 18.1.2017 je vlastníkom motorového vozidla Ing. Z. P., ktorá vymenila zámky na dverách vozidla a znemožnila žalovanému prístup k vozidlu.

3. K odvolaniu žalovaného proti uzneseniu okresného súdu podala písomné vyjadrenie žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhovala odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Vo svojom vyjadrení uviedla, že odvolanie žalovaného neuvádza žiadny odvolací dôvod tak, ako to vymedzuje ust. § 365 CSP, teda podľa jej názoru je odvolanie neodôvodnené. Vzhľadom na skutočnosť, že už uplynula lehota na podanie odvolania, v súčasnosti už nemôže uvádzať žiadny nový odvolací dôvod, resp. tento ani doplniť.

Nesúhlasila s tým, že by vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedla všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre náležité posúdenie dôvodnosti návrhu. Pravdivo uviedla, že VOLVO predstavuje súčasť BSM, pravdivo a úplne uviedla aj to, že sa so žalovaným na užívaní VOLVO-A nevie dohodnúť a pravdivo a úplne uviedla aj skutočnosti, ktoré je potrebné pri riešení predmetnej kauzy zohľadniť. Odvolanie žalovaného je strohé, jednoduché, v prevažnej časti riešiacie iné konanie, ktoré má s týmto konaním spoločné len to, že ide o rovnaké VOLVO. Vyjadrenia žalovaného sú vyložene účelové, ohýbajúci si právo svojim potrebám a hlavne sú v rozpore s vyjadreniami aj v ním uvádzanom konaní vedeným pred OS Žilina pod č.k. 42C/387/2016. V označenom konaní sa domáha vydania VOLVA, pretože toto podľa jeho názoru patrí do BSM. Ak teda v tomto konaní tvrdí, že vzhľadom na charakter darovacej zmluvy VOLVO do BSM nepatrí, je to priamy rozpor s jeho vyjadrením je v inom konaní a ako aj s jeho snahou, aby súd deklaratórnym rozhodnutím určil, že VOLVO patrí do BSM, resp. aby mu VOLVO bolo vydané. V odvolaní tvrdí, že na základe neformálnej darovacej zmluvy tvorí VOLVO výlučné vlastníctvo žalobkyne. V konaní o vydaní VOLVA však výslovne tvrdí, že tieto darovacie zmluvy, ak nejaké existujú, sú neplatnými právnymi úkonmi, a teda VOLVO tvorí súčasť BSM. Kúpna zmluva na kúpu motorového vozidla bola uzavretá medzi predávajúcim a výlučne žalobkyňou ako kupujúcou, a takto je vystavená aj faktúra. To znamená, že už v čase samotnej kúpy bola na dopravnom inšpektoráte bola len žalobkyňa vedená ako majiteľka vozidla, avšak v tom čase žalovaný o existencii BSM k VOLVU nepochyboval. V odvolaní žalovaný tvrdí, že auto patrí výlučne žalobkyňi, aj keď ona uznáva režim BSM, avšak zároveň nepopiera, že v súčasnosti má VOLVO u seba a uvádza, že VOLVO potrebuje pre seba, pre svoju prácu. Ak by sa pristúpilo na argumentáciu žalovaného, tak nemá dôvod na to, aby mal VOLVO u seba, ako nevlastník ho nemôže ani užívať.

Ďalej uviedla, že žalovaný jej nezaplátil výživné na maloleté deti, len zabezpečuje a po finančnej stránke prakticky všetky potreby detí.

Pokiaľ odvolateľ uvádza, že má disponovať sumou 35.000,- eur a to od času opustenia spoločnej domácnosti, tak uvedené tvrdenie popiera, je nepravdivé. Žalovaný uvedené tvrdenie nepreukázal. Uvedené tvrdenie je aj v priamom rozpore s vyjadreniami žalovaného v iných súdnych konaniach.

V súčasnosti má VOLVO v držbe žalovaný a v súlade s nariadeným neodkladným opatrením boli žalovanému odovzdané kľúče a malý technický preukaz, teda má k dispozícii všetko, čo potrebuje pre nerušené užívanie auta. Žalovaný neodkladné opatrenie nerešpektuje a akémukoľvek kontaktu, resp. komunikácii na túto tému sa vyhýba, resp. zámerne neodpovedá.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd podľa ust. § 329 ods. 1 veta druhá CSP doručil žalovanému návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolanie žalobcu s tým, že umožnil žalovanému, aby sa k ním vyjadril v lehote 10 dní od doručenia.

8. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci v rámci odvolania žalovaného vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP.

9. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov by bolo právo účastníka ohrozené. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením, súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Neodkladné opatrenie je predbežným v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov konania, ani tretích osôb. Nie sú teda opatreniami konečnými, ich účelom je iba dočasná úprava pomerov účastníkov, pretože nimi nenadobúda účastník práva, o ktorých bude rozhodnuté, až rozhodnutím vo veci samej. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný najmä vtedy, ak potreba dočasnej úpravy vzťahov účastníkov konania nie je naliehavá a navrhovateľ dostatočne neosvedčí bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana alebo svoju obavu o ohrozenie výkonu súdneho rozhodnutia. Iba samotná domnienka ohrozenia práva alebo domnienka možnosti ohrozenia budúceho výkonu rozhodnutia zo strany navrhovateľa, nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Z vyššie uvedených hľadísk posudzoval predmetnú vec aj odvolací súd.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že v predmetnej veci boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko zo strany žalobkyne boli osvedčené zákonné predpoklady k vyhovneniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd v rámci odvolacieho konania preskúmal správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie.

12. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobkyne, a preto odvolací súd priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O

výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)